

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariola Wojtkiewicz

Sędziowie SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Wiesława Buczek - Markowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 stycznia 2015 r. w S.

sprawy z powództwa(...) **w W.**

przeciwko(...) **w M.**

o zwolnienie od egzekucji

na skutek zażalenia pozwanej na pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 31 października 2014 r., sygn. akt VI C 863/13 w przedmiocie zasądzenia kosztów procesu

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód złożył w dniu 8.08.2014 r. pozew przeciwko(...) w M. o zwolnienie spod egzekucji 11 kontenerów biurowych zajętych w toku postępowania egzekucyjnego zainicjowanego przez pozwanego.

Pismem procesowym datowanym na dzień 08.08.2014 r. (błędnie) powód złożył oświadczenie o cofnięciu w/w pozwu. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

Postanowieniem z dnia 31 października 2014 r. Sąd Rejonowy w punkcie 1 umorzył postępowanie w sprawie, w punkcie 2 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5267 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, zaś w punkcie 3 zwrócił powodowi kwotę 1650 zł tytułem zwrotu połowy uiszczonej opłaty od pozwu.

Sąd Rejonowy w odniesieniu do umorzenia postępowania w punkcie 1 powołał się na przepis art. 203 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c., zaś w odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 na art. 101 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...). za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...) kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Sąd Rejonowy wskazał, iż powód już w dniu 18 lipca 2014 r. wezwał pozwanego do zwolnienia zajętych ruchomości spod egzekucji, którym wyznaczył trzydniowy termin do zadośćuczynienia żądaniu pozwanego. Termin upłynął bezskutecznie. Strona powodowa, w dniu 8 sierpnia 2014 r. wniosła przeciwko pozwanemu do Sądu Rejonowego w Gryficach pozew o zwolnienie spod egzekucji zajętych ruchomości. Wobec umorzenia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. R. egzekucji w części dotyczącej zajętych kontenerów biurowych na wniosek wierzyciela z dnia 11 sierpnia 2014 r. powód cofnął pozew jednocześnie żądać zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

Zdaniem Sądu Rejonowego przytoczone okoliczności uzasadniają stwierdzenie, że pozwany dał powodowi podstawy do wytoczenia niniejszego powództwa, gdyż pozwany miał możliwość złożenia wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, przed wniesieniem powództwa, lecz z możliwości tej jednak nie skorzystał.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany zaskarżając je w części, tj. w zakresie punktu 2 i żądając jego uchylecia i zmiany oraz zasądzenia kosztów postępowania. Pozwany uznał zaskarżone postanowienie za krzywdzące, gdyż nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Pozwany podniósł, iż domagał się od powoda przedłożenia dokumentów potwierdzających jego prawo do zajętych przez Komornika kontenerów, lecz mimo licznych monitów ich nie uzyskał, gdyż powód doręczył pozwanemu dokumentu nie dotyczące dłużnika pozwanego. Pozwany zaznaczył, iż pozew został złożony w piątek, dnia sierpnia 2014 r., zaś cofnięcie egzekucji nastąpiło w poniedziałek 11 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Argumenty w nim podniesione nie mogły doprowadzić do zmiany skarżonego postanowienia. Sąd Okręgowy nie dopatrywał się także w skarżonym postanowieniu zarzucanych mu przez pozwaną wadliwości.

Zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu, obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.), pozwanego należy uznać wówczas za stronę „przegrywającą” sprawę (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia(...),(...) (...)

Podkreślenia wymaga, że to na powodzie spoczywa ciężar wykazania, że wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony i faktycznie doszło do jego zaspokojenia w toku procesu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we (...)

W ocenie Sądu Okręgowego, powód w przedmiotowej sprawie fakt wystąpienia obu powyższych okoliczności wykazał, a zatem to jego należało uznać za „wygrywającego” sprawę.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, że podstawą powództwa w niniejszej sprawie był przepis art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie to z którym, osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. W myśl § 3 powyższego przepisu, powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Powyższy przepis zakreśla bardzo krótki, bo tylko miesięczny termin do wystąpienia z powództwem ekscydencyjnym, zaś wprowadzenie tak krótkiego terminu zmierza do definitywnego usunięcia stanu niepewności w toku egzekucji i zapewnienia jej sprawnego przebiegu. Miesięczny termin do wytoczenia powództwa z art. 841 § 3 k.p.c. jest w świetle ugruntowanego poglądu doktryny i orzecznictwa terminem prawa materialnego, prekluzyjnym i dlatego nie podlega przywróceniu (tak m.in. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia(...)) W doktrynie i orzecznictwie brak jest rozbieżności co do tego, że w wypadku wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego po terminie wskazanym w art. 841 § 3 k.p.c., podlegać będzie ono oddaleniu.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że powód o zajęciu kontenerów będących jego własnością przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. R. został poinformowany przez dłużnika w dniu 10 lipca 2014 r. (k. 7). Powód miał zatem miesiąc do wystąpienia z powództwem ekscydencyjnym i termin ten zachował nadając pozew na pocztę w dniu 8 sierpnia 2014 r.

Powód pismem z dnia 18 lipca 2014 r. (k.14) wezwał pozwanego do zwolnienia od egzekucji zajętych kontenerów. Z treści wezwania wynika, iż dołączono doń m.in. kopię faktur zakupu kontenerów nr (...) i (...) oraz umowę leasingu operacyjnego z dnia 28.04.2010 r. nr (...) (...) z tego samego dnia. W tekstach obu umów widniało nazwisko

korzystającego J. R.. Pozwany wezwanie odebrał w dniu 24 lipca 2014 r., zaś jej pełnomocnik w dniu 28 lipca 2014 r. (k. 16-17).

W doktrynie zaś ugruntowany jest pogląd, że jeżeli pozwany, pomimo wcześniejszych wezwań go do spełnienia świadczenia, spełnia je dopiero po wytoczeniu powództwa, to z reguły uznać należy, że dał on w ten sposób powód do wytoczenia sprawy i zgodnie z odpowiednio stosowaną zasadą słuszności z art. 101 k.p.c., powinien ponieść jej koszty także w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu. W takim przypadku przepis art. 203 § 2 k.p.c. nie będzie miał zastosowania (tak Sąd Apelacyjny w(...) w postanowieniu z dnia(...)

Po drugie, wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwaną roszczenia powoda. Powód cofnął pozew pismem nadanym w dniu 1 października 2014 r., a opatrzonym błędną datą 8 sierpnia 2013 r., w reakcji na umorzenie egzekucji skierowanej kontenerów, zgodnie z wnioskiem pozwanej z dnia 11 sierpnia 2014 r.

Pozwana, pomimo wcześniejszych wezwań, dopiero po upływie terminu do wytoczenia powództwa, zwolniła zajęte przedmioty spod egzekucji, co wskazuje na to, że uznała ona zasadność argumentów podniesionych przez powoda w przedsądowym wezwaniu do zapłaty z dnia 18 lipca 2014 r. Faktem pozostaje, iż cofając wniosek egzekucyjny dotyczący zajętych kontenerów uczyniono to trzy dni po nadaniu przez powódkę pozwu, tym niemniej wiedza pozwanego o zajętych przedmiotach była w tym dniu taka sama jak w dniu otrzymania do powódka wezwania do zwolnienia ich spod egzekucji. Natomiast, fakt iż dłużnik nie był osobą korzystającą z zajętych przedmiotów w rozumieniu strony umowy leasingu z dnia 28 kwietnia 2010 r. nie może służyć wsparciu argumentacji pozwanej związanej ze zwłoką w zwolnieniu zajętych kontenerów spod egzekucji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, uznając rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego za trafne, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 §2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)